

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 466 יום ה' 4 בספטמבר 2008

השבוע בגיליון

תקן חשבונאות 29 – IFRS – אימוץ מוקדם? // יישום חדש – בדיקת מצב שומת מיסוי מקרקעין. על צרות והצהרות הון.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עליון – אזרחי – זכות עיון של דירקטור בניירות עבודה ששימשו רו"ח מבקר // מע"מ – סמכות המנהל לתקן הודעת כפל מס פגומה // מ"ה – אין לשנות עובדות בהתאם לחבות במס !!!
מבצעי אכיפה בירושלים // 32% ליקויים בחיפה // 33% ליקויים בחולון // ירידה של 5% בתיקים משפטיים // קידום ההצטרפות ל-OECD // מונה נציב תלונות על שופטים.

עדכונים מהשטח

תקן חשבונאות 29 – IFRS – אימוץ מוקדם?

כך נכתב בסעיף 5 לתקן 29, שכותרתו "אימוץ מוקדם": "ישויות... יכולות לערוך את דוחותיהן הכספיים לפי תקני IFRS החל מהדוחות הכספיים שיפורסמו לאחר 31 ביולי 2006".

עפ"י דברי ההסבר של הצעת החוק: "תקן מס' 29 אינו קובע חובה לעריכת הדוחות הכספיים לגבי שנת הכספים 2007 על פי כללי ה-IFRS, אך הוא מאפשר יישום מוקדם של כללים אלה גם לגבי שנה זו". כאמור, אימוץ מוקדם אפשרי משנת 2006, ואכן חברות רבות בחרו באפשרות זו, כגון אלקטרה, בזק וכו'. לטענת רו"ח ומשפטן רוזנשטוק, בהתאם לעקרון השוויון, נראה, כי על המחוקק לשקול לתקן את האמור בעת החקיקה ולמנוע הפליה בין מי שאימץ את התקנה הבינלאומית בשנת 2007, לבין מי שאימצה כבר בשנת 2006.

ביום 17.6.08 פורסמה ברשומות בספר הצעות חוק הממשלה, מס' 391, הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 166) (אי תחולת תקני דיווח כספי בין-לאומיים - הוראת שעה לגבי שנת המס 2007 ו-2008), התשס"ח-2008.

בהצעת החוק נקבע להוסיף לפקודת מס הכנסה את סעיף 87א' כדלקמן: "בקביעת ההכנסה החייבת לגבי שנת המס 2007 ו-2008, לא יחול תקן חשבונאות מס' 29 שקבע המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות".

רו"ח ומשפטן גיל רוזנשטוק ממשרד שיף הזנפרץ ושות', האיר את עיננו לעובדה, שתקן חשבונאות מס' 29, אשר פורסם ביולי 2006, מאפשר (ואף מעודד) אימוץ מוקדם של התקנה הבינלאומית החל מדוחות 2006, ולכן לא ברור מדוע הצעת החוק מתייחסת לשנים 2007 ו-2008 בלבד.

יישום חדש – בדיקת מצב שומת מיסוי מקרקעין

עפ"י הודעת רשות המסים, עד כה רבות מהפניות למשרדים האזוריים למיסוי מקרקעין היו של מייצגים שביקשו לבדוק את מצב הטיפול בשומות לקוחותיהם. היישום החדש מהווה אפיק נוסף לבדיקת מצב השומה, אפיק זמין, פשוט ויעיל ויפחית גם את עומס הפניות הטלפוניות למשרדים. היישום החדש נמצא תחת חשב/בדוק, בחלקו העליון של דף הבית של אתר רשות המסים.

לנחיותכם, רצ"ב קישורית ישירה ליישום החדש: <https://www.shaam.gov.il/SVFileStatus>

שיפור נוסף בשרות ללקוחות רשות המסים בנושאי מסוי מקרקעין. מוכרים ורוכשים זכות במקרקעין יכולים, לבדוק ביישום מקוון חדש את מצב הטיפול בשומת מיסוי המקרקעין, האם היא עדיין בטיפול או שמא הושלמה, ואם הושלמה באיזה מועד.

היישום החדש מאפשר לבדוק, באתר האינטרנט של הרשות, את שומות מס שבח, מס מכירה ומס רכישה, בכל אחד משלושת שלבי הטיפול העיקריים, בכלל זה שומה פתוחה, השגת שומה ובקשה לתיקון שומה. הבדיקה היא פשוטה ומתאפשרת על ידי הזנת המשרד האזורי המטפל ומספר השומה.

על צרות והצהרות הון נעם שרעבי, עו"ד ורו"ח גולדמן ברון – משרד עורכי דין

בכספים שהזרים אליה. משזהו קו ההגנה בו נקט המערער נראה לי מן הטעמים שפרטתי כי אין לאפשר לו בשלב הערעור לאמץ גרסה עובדתית שונה ולטעון עתה כי הכספים שהזרים לחברת ט.ר.ת מקורם בהכנסות בלתי-מדווחות שנוצרו אצלו ב 92. ואולם, כב' השופטת, בעניין פרוינד, מתייחסת גם לגופו של עניין לטענה, כי גידול ההון נוצר בשנת 2002, כיוון שפקיד השומה עצמו טען שהוזרמו כספים לנישום בשנה זו, שיצרו את גידול ההון.

כב' השופטת קובעת, כי גם אם יוכיח הנישום שנוצר גידול הון בשנים הסגורות, על הנישום להוכיח את מקור הכספים ואיך הם נוצרו. עוד קבעה כב' השופטת, כי העובדה שהוזרם כסף, או נרכש נכס בשנה פלונית אין בה בהכרח משום ראיה חלוטה לכך שההכנסה הבלתי מדווחת המיוחסת לנישום, נוצרה אף היא במועד ביצוע ההזרמה או הרכישה כאמור.

דרישה זו להוכיח את מועד היווצרות ההכנסה הבלתי מדווחת יוצרת מילכוד, וחשיפה מצד הנישום לכתב אישום פלילי בגין העלמת הכנסות ודיווחים כוזבים למס הכנסה, במטרה להתחמק ממס. מנגד, אם לא יראה הנישום את מועד היווצרות ההכנסה ומקור הכסף שגרם לו לגידול ההון, הרי שגם אם יוכיח, שהיה גידול הון באותה שנה, שכאמור הינה שנה סגורה, לא יסתפק בזאת בית המשפט וייחס את גידול ההון לשנה פתוחה.

♦ יצוין, כי קיימת גם עמדת מיעוט בפסק הדין, של **כב' השופט י. אלון** על פיה די להוכיח, כי גידול ההון נוצר בשנים סגורות על מנת שניתן יהיה לייחס את אותו חלק מגידול ההון לשנים הסגורות ולא להתמסות בגינו.

לסיכום:

♦ כל הסבר או מקור לכסף שנתקבל, ושלא דווח למס הכנסה, כיוון שהיה פטור ממס ולא הייתה חובת דיווח בגינו, כמו למשל הכנסות משכר דירה למגורים, או שלא דווח כיוון שלא הייתה חובת דיווח, יש לשמור לעת צרה/הצהרה, לכאורה, ללא הגבלת זמן.

♦ גם אם החליט בסופו של דבר פקיד השומה, כי ישנו גידול הון, על הנישום, שהעובדות פרושות לפניו, לשקול היטב את טענותיו בבית המשפט ולא לטעון טענות עובדתיות סותרות, לפיהן ישנם הסברים לגידול ההון ולחילופין מדובר בגידול הון אמיתי, שנוצר בשנים סגורות. לא ניתן יהיה לטעון, כי אין גידול הון ורק אם בית המשפט יקבע שהיה גידול הון שכזה, לטעון בערכאה שניה, כי גידול ההון נוצר בשנים סגורות.

♦ גם לגבי הטענה שגידול הון נוצר בשנים סגורות, יש לזכור, כי עמדת בית המשפט העליון היום (בדעת רוב) היא, כי מוטל על הנישום הנטל להצביע על מועד היווצרות ההכנסה הלא מדווחת וערפל, ככל שנוותר בעניין זה, פועל לחובתו. דהיינו, לא מספיק להצביע על מועד היווצרות נכסים המרכיבים את גידול ההון הבלתי מוסבר.

♦ רבות נכתב על השאלה האם יש לייחס הפרשי הון שנוצרו, לשנים הפתוחות בלבד או גם לשנים הסגורות, ועל ידי כך לא לחייב חלק מהגידול בהון, בטענה שהשנה התיישנה.

הדעה הרווחת כיום גורסת, כי בהיעדר ראיות אחרות, יש לייחס את הפרשי ההון לשנים הפתוחות בלבד ואין לייחס כל חלק לשנים הסגורות. הטעם העיקרי המונח ביסודה של דעה זו הוא הטעם של מיסוי אמת.

ואכן, מס הכנסה משתמש בכלי זה של השוואת ההון, תוך שהוא מייחס גידול הון לשנים הפתוחות בלבד, ללא קשר למועד היווצרות גידול ההון, וראה לעניין זה **חוזר מ"ה 5/97**.

♦ ניתן לראות, לאחרונה, מגמה של פקידי השומה לעשות השוואות הון, למרות שעברו תקופות ארוכות בין מועדי הצהרות ההון, במיוחד לאור העובדה, כי ניתן לייחס את כל גידול ההון לשנים הפתוחות בלבד. כך ייתכן מצב בו יימצא גידול הון לתקופה של עשר שנים ויותר, וכל גידול ההון ייוחס כאילו הנישום הרוויח את כל ההכנסה בשנתיים האחרונות שהן השנים הפתוחות.

♦ ישנה בעייתיות רבה בעריכת השוואת הון לתקופה כה ארוכה, במיוחד במקרים בהם השוואת ההון עצמה נעשית שנים רבות אחרי הגשת הצהרת ההון. כך ייתכן מצב לפיו פקיד השומה בשנת 2008 ידרוש הסברים על גידול ההון שנוצר בתקופה שבין 31.12.1995 ל-31.12.2005. או אז יתקשה הנישום להמציא הסברים לגידול ההון לשנים שעברו. יעיד על כך מי שינסה היום לבקש מהבנק אישורים על פירעונות של תוכניות חסכון משנת 1998, או שהשכיר דירה וקיבל שכ"ד בשנת 1996 ולצערו לא שמר את חוזה השכירות או אסמכתאות לתשלום השכ"ד.

♦ סוגיה שיש לתת עליה את הדעת ולאחרונה, בפס"ד **ע"א 9650/05 רונן פרוינד נ' פקיד שומה ת"א 4** (ר' **גיליון מס פקס מספר 465**), אף נותן בית המשפט את הדעת בהרחבה, היא השאלה מה אם הנישום יכול להוכיח בעובדה, או שפקיד השומה יודע בעובדה, שחלק מגידול ההון נוצר בשנים סגורות, האם גם אז יש לייחס את גידול ההון רק לשנים הפתוחות?

♦ במהלך השנים, דנו בתי המשפט מספר פעמים בסוגיה זו. כך למשל ר' ע"א **552/02 חנני נ' פקיד השומה**, שם קיבל בית המשפט את טענתו של חנני בדבר ייחוס גידול ההון לשנים הסגורות, וכן ר' ע"א **9541/04 שרפיאן נ' פקיד השומה וע"א 10704/05 לוגסי נ' פקיד השומה (ר' גיליון מס פקס מספר 461)**.

בפס"ד לוגסי ובפס"ד פרוינד, דחתה **כב' השופטת א' חיות** על הסף טענה זו. אולם הטעם העיקרי לפיו החליטה כב' השופטת לדחות את הטענה היה, כי מדובר בטענה עובדתית הסותרת את אשר טען הנישום בבית המשפט המחוזי. וכפי שאומרת כב' השופטת בעניין פרוינד: **"לאורך כל ההליכים עד שלב הערעור דבק בגרסה עובדתית שקרית לפיה אין מדובר כלל ביתרה העומדת לזכותו לחברת ט.ר.ת או**

זכות העיון של דירקטור בני"ע ששימשו רו"ח מבקר ע"א 8548/06 עו"ד חיים אינדיג נ' פרמייר קלאב בע"מ ואח'

**בימ"ש העליון בשבתו כבית משפט לערעורים
אזרחיים - כב' המשנה לנשיאה - א.ריבלין, כב'
הש' א.לוי, כב' הש' ס.ג'ובראן:**

◆ על מנת שתקום לדירקטור זכות לעיון במסמך פלוני, נדרש שאותו מסמך יהיה מסמך מ"מסמכי החברה" ושהעיון במסמך "דרוש למילוי חובותיו כדירקטור". ניירות העבודה של רואה החשבון המבקר הם מסמכי של רואה החשבון המבקר, ולא של החברה והעיון בהם אינו דרוש למילוי חובותיו של הדירקטור.

◆ ההבדל בין הדירקטוריון לבין רואה החשבון המבקר מקבל ביטוי בולט באבחנה בין מישורי האחריות המוטלים על כל אחד מהם. האחריות לנכונות הדוחות הכספיים ולשלמותם מונחת על כתפי ההנהלה והדירקטוריון. החובה הבסיסית לערוך דוחות כספיים מוטלת על החברה (ראו סעיף 171(א) לחוק). על הדירקטוריון מוטלת החובה לאשר את הדוחות הכספיים, לחתום עליהם ולהביא אותם בפני האסיפה השנתית של בעלי המניות (ראו סעיף 171(ג) לחוק). האחריות שמוטלת על רואה החשבון המבקר היא ביחס לאמור בחוות דעתו לגבי הדוחות הכספיים (ראו סעיף 170 לחוק).

◆ עפ"י ביהמ"ש, משמעות הדברים ברורה: ניירות העבודה של רואה החשבון המבקר לא נועדו כלל ועיקר לשמש את החברה או מי מטעמה לצורך עריכת הדוחות הכספיים או לצורך אישורם. מטרתם של ניירות העבודה היא לסייע לרואה החשבון המבקר בביצוע עבודת הביקורת ותיעודה. מסמכים אלה אינם בגדר "פירות עבודתו" של רואה החשבון המבקר, אלא אמצעי ביניים וכלי תיעוד לביקורת שנעשתה לצורך הפקת "פרי העבודה" – חוות הדעת על הדוחות הכספיים. תפקידו של הדירקטור אינו לפקח על רואה החשבון המבקר. נהפוך הוא. פעולותיו של הדירקטוריון למימוש אחריותו הישירה על הדוחות הכספיים לא יכולות להיסמך על ממצאיו של הגוף, אשר תפקידו לבקר את פעולותיו הוא ולפקח עליהן. יתרה מכך, חשיפת ניירות העבודה של רואה החשבון המבקר בפני המבוקר עלולה לפגוע באפקטיביות של הביקורת בכללותה ובאפקטיביות שבשימוש בניירות העבודה בפרט.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 31.8.08

המערער: בעצמו

ב"כ המשיבים: עו"ד ר.בכר, עו"ד א.הרטמן, עו"ד ר.כספי, עו"ד ד.פסרמן.

◆ השאלה המונחת בפני ביהמ"ש היתה, האם זכאי דירקטור בחברה לעיון בניירות עבודה אשר שימשו את רואה החשבון המבקר של החברה, לביצוע עבודת הביקורת ולתיעודה.

◆ **לטענת המערער**, המערער סבור, כי מכח הוראת סעיף 265(א) לחוק החברות, מוקנית לו הזכות לעיון בניירות העבודה של רואה החשבון המבקר. לשיטתו, ניירות העבודה הם פירות עבודתו של רואה החשבון המבקר - העבודה שעבורה שילמה החברה. המערער מוסיף וטוען כי העיון בניירות העבודה דרוש לו לצורך מילוי תפקידו כדירקטור. לשיטתו, המידע הגלום בניירות העבודה יכול לאפשר לו לבחון את תקינות הטיפול בדוחות הכספיים הן מצד ההנהלה והן מצד רואה החשבון המבקר, והוא עשוי גם לסייע לו במילוי תפקידו ובמימוש אחריותו לתקינותם, לשלמותם ולנכונותם של הדוחות הכספיים. המערער מוסיף וטוען כי אם היו לרואה החשבון חשדות בשלבים שונים של הביקורת – "מן הראוי שדירקטור יוכל לדעת מה היו אותם חשדות... ולבחון את המסקנות שהסיקו לגביהם רואה החשבון ואת הבסיס להסקת מסקנות אלה".

◆ **טענות המשיבים**, לשכת רואה החשבון בישראל (להלן: לשכת רואה החשבון או הלשכה) צורפה להליך כידיד בית המשפט והגישה חוות דעת מטעמה. עמדתה העקרונית היא שניירות העבודה הם רכושו של רואה החשבון המבקר בלבד, וכי זכות העיון בהם נתונה לשיקול דעתו הבלעדי של רואה החשבון המבקר. הלשכה סבורה כי יש להבחין בין עריכת הדוחות הכספיים, המצויה באחריות הדירקטוריון וההנהלה, לבין הביקורת על הדוחות הכספיים, שמבצע רואה החשבון המבקר. לשיטתה של הלשכה, תכליתו של מוסד רואה החשבון המבקר בתאגיד המודרני הוא לפקח (גם ובעיקר) על הדירקטוריון, כאשר פיקוח זה נעשה מטעם בעלי המניות ונועד לשרת גם אינטרסים של גורמים שונים בציבור. לטענתה, הענקת אפשרות לגוף המפוקח לעיון בניירות העבודה של מי שמפקח עליו, תחתור למעשה תחת ייעודו של מוסד רואה החשבון המבקר. הלשכה מעלה את החשש שאם ניירות העבודה, ובהם תוכנית הביקורת, יהיו גלויים לעיניהם של חברי הדירקטוריון, יהיה בכך כדי לפגוע באפקטיביות של הביקורת שכן הגוף המבוקר יוכל להכין עצמו לביקורת הצפויה. המשיב 5 – רואה החשבון המבקר – סומך את ידיו על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ועל חוות הדעת של הלשכה. אף הוא סבור, כי אין בהוראות חוק החברות כדי להקים זכות לדירקטור לעיון בניירות העבודה של רואה החשבון המבקר, וכי הכרה בזכות זו, עלולה לסכל את עבודת הביקורת ולפגוע באי-תלותו של רואה החשבון המבקר.

סמכות המנהל לתקן הודעת כפל מס פגומה ע"ש 1520/03 אלאטרש נ' מע"מ באר שבע

בימ"ש מחוזי באר שבע - כב' הש' ר. ברקאי:

◆ מהעדויות בתיק עולה, כי המערער הוא זה אשר עומד מאחורי העוסק המורשה והיה הרוח החיה מאחורי הפעילות הבלתי חוקית אשר נעשתה באמצעות עוסק מורשה מזויף, ועל כן, בדן חיבב המשיב את המערער בחיובים נשוא הערעור.

◆ לעניין תקפות הודעת כפל המס, אין בהעדרה של הוראה מפורשת המתירה תיקון הודעת כפל מס כדי למנוע מהמשיב מלעשות כן. לבחינת אפשרות תיקון שכזה יש לשאוב הוראות ושיקולים מן הדין המנהלי. המשפט המנהלי עומד על הצורך למצוא איזון נכון וצודק בין הציפייה הלגיטימית של האזרח ליציבות ההחלטה המנהלית, לבין הצורך במתן גמישות לרשות בהפעלת סמכויותיה. כך, גם בהעדרה של הוראה מפורשת, כדוגמת סעיף 79(א) לחוק, ניתן להחיל את האיזונים, המבחנים והשיקולים הנבחנים והנשקלים על ידי בית המשפט לעניין שינוי החלטות מנהליות. בנסיבות של הוצאת הודעה בחוסר סמכות, הנובעת מטעות טכנית, אשר לא הרע את מצבו של הנישום ולא נגרם לו כל עיוות דין בהוצאת ההודעה המתוקנת יותר התיקון האמור. אין הנסיבות מלמדות, כי הוצאת ההודעה המתוקנת פוגעת באופן העולה על המידה אל מול האינטרס העומד מנגד, אינטרס הציבור, בהוצאת הודעת כפל מס מתוקנת, שמא יצא חוטא נשכר.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 06.08.08

ב"כ המערער: עו"ד ב. יוסף.

ב"כ המשיב: עו"ד מפרקליטות מחוז דרום.

הערת המערכת: עולה מפסק הדין, שמקום בו הודעת כפל המס שונתה בשל פגם מהותי שנפל בה, אין הדבר בסמכותו של מנהל מס ערך מוסף, וזאת מאחר שסעיף 79(א) לחוק אינו מקנה לו סמכות זו.

◆ המשיב הוציא למערער שתי שומות – האחת שבה לא התיר לו לנכות מס תשומות, והשנייה שבה חיבב אותו ואת שותפו בכפל מס בגין הוצאת חשבוניות מס שלא כדין, וזאת בעקבות רישום כוזב של העוסק המורשה, אשר נעשה באמצעות תעודת זהות מזויפת. השאלה העיקרית העומדת במחלוקת בערעורים אלו נוגעת לשאלה, האם רשאי היה המשיב לחייב את המערער בסכומים האמורים לעיל כפי שעשה, כאשר לטענת המערער אין בינו לבין העוסק שהוציא בפועל את החשבוניות דבר וחצי דבר. בנוסף עלתה שאלת תוקפה של הודעת כפל המס שהוצאה למערער, אשר הוצאה לאחר שהודעת כפל המס הראשונה שהוצאה, בוטלה בשל חוסר סמכות.

◆ לטענת המערער, הוא מעולם לא נטל חלק בפעילותו של השותף אשר נרשם כעוסק, לא היה קשור לעסקו של העוסק ולא הוציא כל חשבונית של העוסק, והוא לא הציג תעודת זהות מזויפת לאף אדם.

◆ באשר לתקפות הודעת כפל המס אשר הוצאה למערער טוען המערער, כי מקום שהוציא המשיב תחת ידו הודעת כפל מס, אשר לגביה נפסק על ידי בית משפט כי הוצאה בחוסר סמכות, אין בסמכותו של המשיב להחליפה בהודעה חדשה. בהעדר הוראה מפורשת בחוק מע"מ המתירה תיקון כדוגמת הוראת סעיף 79(א) לחוק, אשר דן רק בשומות ובקביעות מס, ולא בהודעות כפל מס, יש לגזור את המסקנה, כי לא יותר תיקון של הודעת כפל מס.

◆ לטענת המשיב, המערער ביחד עם שותפו הציגו תעודת זהות מזויפת לתחנת המע"מ בב"ש, ועל סמך תעודת הזוהות המזויפת נפתח תיק עוסק על השם המופיע בתעודת הזוהות המזויפת (אשר בפועל ישב באותו זמן בכלא). עיקר הטענה נסמכת על עדותו של השותף ועדים נוספים אשר נחקרו על ידי המשיב, ואשר מהן עולה, כי המערער הוא שיזם את כל המהלך של פתיחת התיק על בסיס תעודה מזויפת. המערער עצמו לא הגיע להיחקר על תצהירו בבית המשפט.

◆ לעניין תקפות הודעת כפל המס, ביטול ההודעה המקורית נעשתה בנסיבות טכניות, ולאחר שבית המשפט הודיע, שבשל הספק, הוצאה הודעת כפל המס נשוא הערעור כאן.

אין לשנות עובדות בהתאם לחבות במס !!! עמ' 916/07 מפעלי תחנות תדלוק גליל מערבי בע"מ נ' פקיד שומה עכו

ניהול" בהתאם לסעיף 17 לפקודה וכפי שפורשו בהלכה הפסוקה, ועל כן לא היתה המערערת רשאית לנכותם מהכנסותיה. משכך, למעשה, כב' השופט התמקד בטענת המערערת, כי גם את ההכנסות מהשכרת התחנה יש ליחס לאגודה, שכן האגודה הינה בעלת הזכויות הקנייניות בנכס שהושכר. נכס זה לגישתה הוא הזכויות הקנייניות שהוענקו בהסכם הקימעונאי.

באשר למחלוקת למי בעצם שייכות ההכנסות, שולל כב' השופט מכל וכל את טענותיה של המערערת, וכך קובע כב' השופט: "המערערת מבקשת למעשה להתעלם מהמצג אותו הציגה לפקיד השומה בכל שנות המס. כאמור, המערערת הגישה דוחות שנתיים ובהם דיווחה על ההכנסות מהשכרת הזכויות לפז. המערערת אף צירפה הסכמים שכרתה עם האגודה לפיהם התחייבה האגודה להעניק לה שירותי ניהול שונים תמורת דמי ניהול. כעת משנתחוו למערערת כי טענתה בדבר ניכוי הוצאות דמי הניהול נדחית, היא מבקשת לשנות את הגירסה כולה ומציגה גרסה עובדתית חדשה. המערערת מבקשת לקבוע, כי כל המצגים שהציגה והחוזים שהגישה לפקיד השומה, אינם מצגי אמת אלא מצגים מטעים וכי הטעתה את פקיד השומה לא רק בענין הוצאות אלא גם בענין ההכנסות. אין ספק שגרסה זו של המערערת הינה גרסה מקוממת וראויה לכל גינוי. כיצד ניתן לשמוע לנישום הטוען במשך שנים כי הינו נהנה מההכנסות מהשכרת זכויותיו לצד שלישי, כי בעצם ההכנסות אינן שלו?! המערערת מנועה מלכפור כעת בטענתה כי נהנתה מהכנסות שהתקבלו מפז."

◆ לא ייתכן שנישום יוכל להעלות טענות עובדתיות חלופיות, על פי תוצאות המס המתבררות לו על פי כל חלופה. משהצהירה המערערת, כי ההכנסות מדמי השכירות הן שלה, אין להתיר לה כעת לטעון כי קיבלה את הכספים עבור האגודה. מעבר לכך, בית המשפט קבע, כי גם לו יכלה המערערת להעלות טענה זו, הרי שהיא לא הוכחה מכל וכל. המערערת דרשה ניכוי פחות ומעצם הדרישה ניתן להסיק, כי המערערת הינה בעלת זכויות בנכסים כלשהם; ככל הנראה גם אלו שהושכרו לפז לצורך הפעלת התחנה. ממכלול הדברים מתחייבת המסקנה, כי המערערת קיבלה תקבולים מהשכרת זכויותיה לפז ועל כן יש לראות בתקבולים אלו הכנסה אצל המערערת.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 17.8.2008.

ב"כ המערערת: א. סרור, עו"ד.

ב"כ המשיב: ר. ליפשיץ, עו"ד.

◆ בין האגודה השיתופית לימן – מושב עובדים והתיישבות שיתופית חקלאית בע"מ (להלן: "האגודה") לבין פז חברת הדלק בע"מ (להלן: "פז"), נחתם ונכרת הסכם בשנת 1983 המכונה "הסכם קמעונאי" (להלן: "ההסכם הקמעונאי"). עיקרו של ההסכם היה בהענקת זכות לאגודה לשווק מוצרי דלק של פז בתחנת התדלוק סולם צור (להלן: "התחנה"). האגודה הפעילה את התחנה על פי ההסכם הקמעונאי עד שנת 1988. בשנה זו הוקמה החברה (המערערת). בעלי מניותיה היו האגודה (99%) ופז (1%). החל משנת 1988 הפעילה המערערת את התחנה, כך עד שנת 1998. בתקופה זו נתנה האגודה למערערת שירותי ניהול והמערערת שילמה לאגודה דמי ניהול. בשנת 1998 נעשה שינוי נוסף. חברת פז קיבלה על עצמה לנהל ולהפעיל את התחנה. על פי ההסכם, ככל הנראה בעל-פה, הועברה הפעלת התחנה לפז, ופז מצידה נדרשה לשלם דמי שכירות. אין חולק, כי דמי השכירות שולמו על ידי פז למערערת. בהעדר הסכם מפורש, או עדות על תוכן ההסכם, אין ראייה על הוראותיו ועל מהותה של אותה זכות שהושכרה לפז. המערערת מצידה גבתה את דמי השכירות מפז והעבירה את מרבית התקבולים שקיבלה לאגודה. כמו כן הוציאה המערערת הוצאות שונות כמו הוצאת משרד, טלפון וכו', כך פעלו הצדדים כל שנות המס שבמחלוקת. חשוב לציין, כי בשנות המס שבמחלוקת נערכו ונחתמו הסכמים בין המערערת לאגודה (ההסכמים או להלן: "הסכמי הניהול"). בגוף ההסכמים נקבע כי האגודה תעניק למערערת שרותי ניהול הכוללים יעוץ כספי וניהולי; ניהול ושירותי הנה"ח; עריכת מאזן; וגביית חובות מלקוחות. תמורת שירותים אלו התחייבה המערערת לשלם לאגודה דמי ניהול שוטפים בסכומים משתנים.

◆ **טענת המערערת היא**, כי שימשה למעשה "צינור" להעברת כספים מפז לאגודה. לגרסתה, בעלת הזכויות לניהול והפעלת התחנה היתה האגודה ולכן דמי השכירות שמשלמת פז הינם תשלומים המגיעים לאגודה. על כן טוענת המערערת, כי יש לבטל את השומות ולחילופין "להוריד את ההכנסה ואת ההוצאה מספרי המערערת ולהעבירן לאגודה מאחר וזוהי התכלית הכלכלית והמשפטית של מקור הכספים".

לטענת המשיב, אין מקום לאפשר למבקשת לשנות את גרסתה העובדתית ולחזור בה מהצהרתה בדבר הכנסותיה. המשיב מדגיש, כי התיר למערערת לנכות הוצאות שונות אשר נדרשו לצורך יצור ההכנסה, אך הואיל והמערערת לא נזקקה לניהול ולא שילמה דמי ניהול, אין להכיר בניכוי הוצאת דמי הניהול.

בימ"ש מחוזי חיפה - כב' הש' ר. סוקול:

כבר בתחילת הדיונים בערעור קבע השופט כי מטעונו הצדדים עולה, כי אין מחלוקת, כי המערערת לא קיבלה שירותי ניהול ועל כן התשלומים ששילמה לאגודה, בכל שנות המס שבמחלוקת, לא היו "דמי

ירידה של 5% בתיקים משפטיים

הרשות השופטת פירסמה דו"ח חצי שנתי – מחצית ראשונה 2008 - 1.1.08-30.6.08. מתקציר הדו"ח עולה, כי במחצית הראשונה של שנת 2008 יש ירידה של כ-5% במלאי התיקים בבתי המשפט בהשוואה ל-2007. במחצית הראשונה של שנת 2008, ירידה של 3.3% במלאי התיקים בבתי המשפט ביחס לתקופה המקבילה אשתקד. כמות התיקים שבהם חלפו יותר מ-6 חודשים ממועד מתן הסיכומים וטרם ניתן בהם פסק דין מהווה פחות ממחצית האחוז ממלאי התיקים בשנת 2008. יצוין, כי הנתונים הנ"ל אינם כוללים את ביהמ"ש העליון.

קידום הצטרפות ל-OECD

שר האוצר, רוני בר-און, נפגש ביום 2.9.08 עם המשלחת למדיניות כלכלית של ארגון ה-OECD בראשות מנהל המחלקה הכלכלית של הארגון. השר נפגש עם המשלחת במסגרת קידום הליך הצטרפותה של ישראל לארגון. המשלחת תשהה בארץ ארבעה ימים, במהלכם ייפגשו עם נגיד בנק ישראל, **פרופ' סטנלי פישר**, נציגי משרדי התמ"ת, הבריאות והחינוך, ועם נציגים מתחום התעשייה והאקדמיה. שר האוצר סקר בפני חברי המשלחת את מצב המשק הישראלי ואת עיקרי המדיניות הכלכלית שמנהיגה הממשלה כפי שבאה לידי ביטוי בתקציב המדינה לשנת 2009, שאושר בממשלה. כפי שעולה מהודעת משרד האוצר, המחלקה למדיניות כלכלית בארגון ה-OECD צפויה לגבש חוות דעת מקצועית, אשר תכלול פרמטרים שונים לבחינת התאמתה של מדינת ישראל לארגון המדינות המפותחות. דו"ח הוועדה יובא לאישור בוועדת הכלכלה של הארגון ובמועצת ה-OECD. בנוסף, בימים אלה מבקרים בארץ שני צוותים נוספים שיגבשו חוות דעת דומה בנושאי מנהל ציבורי וחקלאות.

מונה נציב תלונות על שופטים

הוועדה לבחירת שופטים אישרה פה אחד את מינויו של מבקר המדינה לשעבר ושופט בית המשפט העליון **בדימוס אליעזר גולדברג**, לנציב תלונות הציבור על השופטים. המינוי ייכנס לתוקפו עם סיום כהונתה של כב' השופטת **בדימוס טובה שטרסברג-כהן**, ביום 1.10.08.

מבצעי אכיפה בירושלים

מחלקת חקירות מס הכנסה בירושלים ערכה בשבוע האחרון שני מבצעי אכיפה בירושלים. המבצעים נערכו בשיתוף עם **משרד השומה בירושלים 2 וירושלים 3**. כפי שעולה מהודעת רשות המסים, החוקרים פעלו בקרב עשרות עסקים במזרח העיר ובמערבה. לאחר שבוצעה שורה של פעולות מוקדמות אותרו הנישומים; החוקרים התייצבו בעסקים וחקרו את בעלי העסקים במקום. במהלך הביקורות, נתגלו עסקים נוספים שצברו מחדלים וגם הם טופלו במקום. בנוסף נחקרו עשרות נישומים ובעלי עמותות במסגרת מבצע נגד סרבני ניכויים, בתיקים המתנהלים במשרד השומה בירושלים 3. נגבו חובות בסך של כחצי מיליון ש"ח. בנוסף הוטלו על המנהלים קנסות גבוהים. עפ"י הודעת הרשות, **תיקי חקירה בהם לא יוסרו המחדלים בהקדם, יועברו לפרקליטות להגשת כתבי אישום מהירים.**

32% ליקויים בחיפה

פקיד שומה חיפה, ערך בתחום שיפוטו, ביום 27.8.08, מבצע ניהול ספרים. הביקורות התמקדו בענפי השיפוצים ובעסקים בחופי הרחצה בחיפה. **ב-32%** מהעסקים שבוקרו נמצאו ליקויים מהותיים, אי רישום תקבולים, אי ניהול פנקסים ואי פתיחת תיק במס הכנסה. 50% מקבלני השיפוצים שנבדקו, לא רשמו תקבולים. 25% מהעסקים בחופי הרחצה ועוסקים בפעילויות קיץ שונות, אף הם לא רשמו תקבולים.

33% ליקויים בחולון ובת ים

פקיד שומה חולון, ערך בשבוע האחרון, בשעות אחר הצהריים והערב המאוחרות, מבצע ביקורות ניהול ספרים בחולון ובבת ים. ממצאי המבצע מורים על אי רישום תקבולים אצל 33% מהעסקים. 53 ביקורות בתחומי המסחר והשירותים נערכו ביום המבצע. ההתמקדות היתה במספרות ובמכוני יופי, שם הממצאים היו אף חמורים יותר - **כ-53%** מהמבוקרים לא רשמו תקבולים. עפ"י הודעת רשות המסים, בעלי העסקים אשר בהם נמצאו אי רישום תקבולים יוזמנו בתקופה הקרובה לשימוע.

מס פקים מערכת ושיווק: רוך מנחם בין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.